

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 294. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm9414/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

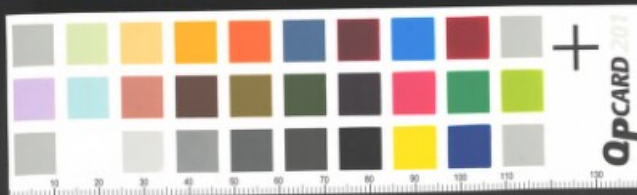
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

var brevet til det Høieste, forflog det ei med eet Slags Vin; for at Fildre Ganen med Afværling, havde man fra langt bortliggende Steder anskaffet sig mange forskjellige Vine. Af Maden var der samme Dverfledighed, Fædene bugnede under de nydeligste Retter, og skiondt der heller ingen Mangel var paa Kød af tamme Dyr, saa var dog Bidbrød det Beste man saae.

For Resten var der en stor Forskiel paa, hvordan de Karle drak, der sad til Bords, thi de Fremmede drak af Hjertens Grund og lod Fiolent forge, men Britterne, som havde Hovedet fuldt af Kieltring-Streger, turde ikke Andet end nippe til Glasene. Vel er Danmark mit Fædreland, men det gjør dog ingen Gode at nægte, hvad sandt er, at mine Kiære Landsmænd havde gierne for Stik, at drille til Væls og stikke reent ud, og de fik desaaarsag meget Meer, end de vel kunde bære. Saa snart nu Britterne saae, at man omtrent kunde prikke dem paa Dinene, sneeg de sig ud efterhaanden, stænge Sals-Dorren til, og stablede af alle Kræfter op for den, hvad der bedst kunde holde, og dernæst satte de Tid paa Taget. Der sad da de Danske i Fælden, men mærkede dog Uraad, da Tiden begyndte at gribe om sig, hamrede paa Dorren, og gav sig, da det var omsonst, til at brække Hul paa Bæggen, og derigennem bane sig en Uvei. Vel stod Britterne heller ikke med Hænderne i Lommen, da de saae at Bæggen ryste, de gjorde sig al muelig Umage for at stytte paa den, og holde Buret lukket, men hvormeget de end væltede for, saa forflog det dog ikke, thi det var lutter stærke Prygle: de Danske, og jo større Faren blev, des glubstere tog de fat, saa det varede ikke længe, før de var ude, og saa lod Frode paa Limen støde i Basunen, for at Bagholdet kunde vide, hvad Klokken var slaaet. Disse forfomde sig da ikke heller, saasnart de hørte Bardslet, men foer affed, og fangede Buren.

dreierne i deres egen Snare, nedslæbde Britterne, med samt deres Konge, i Lusindtal, og gjorde altsaa Frode en dobbelt Tjeneste, som Redningsmand og Hævner tillige.

Herved kom den danske Tapperhed for Orde i Vester-Beden, og Rytteret satte saadan en Skrak i Fjenderne, at de ikke vidste Bedre, end at belægge deres Kyster med Jod-Angler, for derved at giøre Land-Gangen vanskelig.

Hvad eller Fjernes Rustning angaaer, da er den baade let og nem, og mere beregnet paa at tilflygte end at tilkæmpe sig Seieren; alt deres Baghaar rage de af, for at Fjenden ikke, naar de flygte, skal tage dem i Rakken, deres Landske stikke de bag ud, og har megen Færdighed i at styde baglænds med deres Kastespyd. Desaar sag er det ikke raadeligt at komme dem for nær, naar de søgte med Hælene, da man let, med Seieren, som det synes, i Hænderne, kan komme til at vende Hæsen i Veiret; men Frode lod sig ikke narre af deres trædste Flugt, satte vel efter dem, men styrede sin Hidsighed, og soer i Nag. Herved lykkedes det ham, at fælde deres Hovding Kervil, og Broderen, som fulgte ham i Anførselen, overgav Landet til Frode, da han midtvilde om at kunne forsvare det.

Uden selv at forbeholde sig det allermindste, udbødte nu Frode alt Rytteret til sit Krigsfolk, for klarlig at vise, det var ham slet ikke om Fordelen, men kun alene om Æren at giøre. Med den drog han nu, som Britters og Fjers Dørvinder, hjem til Danmark, og lod saa Sværdet hvile i tredive samfulde Aar.

Hartad over hele Berden var nu de Danske Navn og Tapperhed berømt, men Frodes Gu stod til at skaffe sin Krone en varig Glæde, og Æhren Fasthed, og han stræbde desaar sag først og fremmest, efter Lovens

